

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1899-1901. L
84:1 - 169**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

51

Handwritten notes in the left margin, including the name 'Madelin' and other illegible text.

Tack så mycket för brefuet, ja det är mycket roligt att få veta så
 mycket, men du skall eljest aldrig anstränga dig lika om för att göra
 mig glad igen. Jag är en pådau där jämviktstakt, som tenderar öfver
 åt alla sidor, men alltid stannar på rätt kant till sist. Dina rista
 bref ha ej varit ointressanta, men kanske litet pipiga och så länge de så
 mycket efter kärlek. Men jag har ett så fastligt drömst hjärta just nu, det arbetar
 bara med att laga till nya muskler och ben och skinn åt mig. Vänta nu litet,
 tills det där är undanstökat, så kommer nog kärleken. Har du ej haft någon
 sådan tid efter en sjukdom, då du blott har vitala förmånelser och käslor
 af högre ordning ej komma till sin rätt. Ja, jag antar nämligen, att jag var
 kanske sjuk här i Februari, fast jag ej kunde plågor, men då man ej orkar mer
 än att släpa sig fram ett enda kvartal är man allt sjuk. Nu går jag med
 allra största lättet ända ned till korg och jag går fort och håller mycket
 ouständligt, det enda är att jag är så stel, då jag utlit en stund, det blir lättare drar
 jag kommit i gång. Det är nog ett besynnerligt slag af hjärtslidande, ty det känns
 jag bara jag arbetar och då jag går är det församlet. Men då jag sitter stilla för
 att tänka känner jag det. Och så är jag så mycket hungrig och skulle vilja ha
 nådan mest som på hotel de Pil. Jag tror ej att du med bästa vilja har det
 minsta skäl att vara onsig, detta är bara konvallesens.

Det du skref i början på ditt bref är mycket märkvärdigt. Eftersom vi nu äro
 goda vännar så kan jag ju tala om att den där måndagen, då jag skref min
 diktares resonemang jag så här. Auktören förstår honom att detta är en bagatell
 och tar det till gods och där hade han början klar och det var en härlig sak. Eller
 och blir han så vilat resonera ang, att han skrifver något bra och det var en
 en härlig sak. Det du sändt mig var så märkvärdigt sömnigt skrifuet utom de två
 första och de rista sidorna, så jag visste näst ej till mig. Det var ej dåligt precis,
 men utom all kraft och fäng. Hvad som döms mot obelvig föll mig in var att
 du skulle skriva att jag förstodt skrifvet för dig, det var det enda hvori jag
 missräknade mig. Det andra var däri, att jag ej älf ej hade kraft nog dröm
 ginsen att stå ut med nedeskrifvarna. Det var ett mycket fardigt ex-
 piment och jag skulle vara glad om det kom ut något dänur, som var
 bra, Hvad som är säkert är, att jag aldrig skall göra om det.

Handwritten text at the top of the page, likely bleed-through from the reverse side, containing names like 'Madelin' and other illegible words.

gärna . . . . .
mår mest präkting, ...
gärna . . . . .
jag får nu en novell om dagen och har börjat med en liten historia utan
namn. Det var ingenting ^{att göra} karaktäristiskt, Språket har ändrat sig litet
på de här åren. Pi skrifva nu ned och ej mer, då och ej mer. Titta ut på i Rose-
matturerna efter sådana saker som Ruapt och der, det kan hända, att jag
ej sett opp riktigt. Skapningen bör naturligtvis se modern ut. Det är
mycket roligt att läsa om dig, då du ger dig själv. Kan du jag en gång
skall ge mig själv som en dotter till Guggenmanns, jul och löngaren,
kyrkbladet och Frägs, men tvärsaker på att Gud styr just för mig och af
en plöteligt upplösnings energi som kufvar hela världen. - Jag
skall titta på fru Ulfspårne jag hinner ej göra det just nu.

Det är mycket roligt med Pelle, jag trodde det var slut, men det tycks hålla
i sig. Jag hör alltid Betty Claras "My dear Sophy hundred and twenty years.
Tänk att verkligen ej människor anses hems ut till för löngaren. Jag
som trodde att ingen man skulle vara istånd att älska henne. How kan ju
alltid äfven som jag haft ett så mormoderligt sätt.

Barnier tycks vänta en roman af mig nu i vår. Det har han ingen anled-
ning till, hur kan han släppa ut en sådan notis?

Ja det var mycket roligt i Betty's bref, men håller du verkligen ännu på
Flarens. Jag har nu ett underligt besök att få vänta fast här hemma.
Då då jag fått arbeta mig trötta och blifvit utledsen på alla människors
känslor väl resluster. Jag förstår nog att du är ensam, ser du jag
vet nog att ingen är intressant att råka med än de, som äro inuti
starkt arbete, därför äro lärarnas och gamla koliga och papperstävning,
rätt fräliga i allmänhet, och därför tror jag nästan, att Selma eller
är den, som roar dig mest af dessa bekanta, men jag förstår nog att det
ej är nöjeslivet, som fattas utan att du är så ensam i ditt hem. Då
ni tala om sig Genda och jag säga ni alltid, han är så förfärligt ensam
Så säger Bers, ni få väl ta upp henne i vår släkt. Jag vet ej rätt
hur hon menar det, men jag tror nog, han tycker att det för oss till.
I alla fall kunna vi ingenting göra vid saken så länge som de gamla
befua, sedan får ni göra ett eller annat anordning. Att ha ensam
och ej ha någon man gärna vill träffa står ingen ut med i längden. Det är
mycket nytt att slösa bort lifvet på det sättet. Nu då jag är i starkt
arbete råder jag ingen ensamhet, men jag hade den starkt nog förra hösten.
Det var ett mycket parti med Carl Lagerlöf. Han är som till en kron till Kristina
och Elagun, som var tillförvaltare, jag har aldrig sett någon af den familjen